




Μαθαίνοντας την επιστήμη  
μέσα από το θέατρο



3ο Γυμνάσιο Γλυφάδας

ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ:2015-16

3<sup>ο</sup> ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΓΛΥΦΑΔΑΣ  
ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ  
2015-16

Σενάριο: Δοκοπούλου Αικατερίνη, Ρόζη Αικατερίνη-Μαρία

Στίχοι: Ρόζη Αικατερίνη-Μαρία

Σκηνοθεσία: Αθανασίου Αικατερίνη

Μουσική: Καραβασίλη Πανωραία, Μακρή Ειρήνη

### ΤΟ ΝΕΡΑΚΙ ΚΥΚΛΟΥΣ ΚΑΝΕΙ

1<sup>η</sup> σκηνή-Η δημιουργία και οι ιδιότητες του νερού

Σκηνικό: Παραλία

Πρόσωπα: Οξυγόνο1 Υδρογόνο 1, Υδρογόνο 2, Οξυγόνο2, Υδρογόνο3, Υδρογόνο 4, Νάτριο, Χλώριο

Τα χημικά στοιχεία κάθονται στην παραλία. Το Νάτριο και το χλώριο κάνουν ηλιοθεραπεία. Το Οξυγόνο2, Υδρογόνο3, Υδρογόνο4 παίζουν. Έρχεται το Οξυγόνο1. Το Υδρογόνο1 και Υδρογόνο2 το πλησιάζουν. Συζητούν. Γίνονται ένα μόριο νερού. Μετά από λίγο τους πλησιάζει άλλο ένα μόριο νερού και φτιάχνουν δεσμούς υδρογόνου. Αποφασίζουν να φτιάξουν και μια ομάδα στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης των χημικών στοιχείων και αποφασίζουν να της δώσουν το όνομα νερό. Ανακαλύπτουν τη χαμηλή πυκνότητα στις χαμηλές θερμοκρασίες και την υψηλή στις υψηλές. Ανακαλύπτουν τις ιδιότητες του νερού: την υψηλή θερμοχωρητικότητα, τη συνοχή και συνάφεια και τη διαλυτική ικανότητα. Στο τελευταίο τους πλησιάζει ένα μόριο χλωριούχου νατρίου. Τα θετικά φορτισμένα ιόντα του Νατρίου έλκονται από το οξυγόνο και το αποσπών, τα αρνητικά ιόντα του χλωρίου έλκονται από τα υδρογόνα και τα αποσπών. Το νερό διαλύεται.

Οξυγόνο 1: Τι ωραία παραλία! Βλέπω έχει και κόσμο. Νιώθω όμως κάτι αρνητικό στην ατμόσφαιρα. Θα ήταν ωραία να είχα μια παρέα να πω μια κουβέντα. Τι στο καλό, οξυγόνο είμαι. Κανείς δε με θέλει για φίλο;

Υδρογόνο 1: Γεια σου. Πώς σε λένε;

Οξυγόνο1 Οξυγόνο. Κι εσείς ποιοι είστε; Φαίνεστε λίγο διαφορετικοί. Μου φαίνεται ότι έχετε κάτι πολύ θετικό.

Υδρογόνο 2: Όντως, έτσι είναι. Εμείς είμαστε δύο υδρογόνα. Τι λες; Γινόμαστε φίλοι;

Οξυγόνο: Φίλοι; Δεν είναι τόσο εύκολο πράγμα η φιλία. Χρειάζεται να σχηματίσουμε δεσμούς.

Υδρογόνο 1: Δεσμούς; Τι σημαίνει αυτό;

Οξυγόνο1: Θα πει να έχουμε ανάγκη ο ένας τον άλλον, να έχουμε κοινά ενδιαφέροντα και να αποζητάμε ο ένας την παρέα του άλλου..

Υδρογόνο 2: Δε μου φαίνεται τόσο δύσκολο αυτό.

Υδρογόνο 1: Ούτε εμένα. Άλλωστε, όπως παρατήρησες έχουμε πολλή θετική ενέργεια και μας αρέσει να κάνουμε παρέα με άλλα στοιχεία.

Υδρογόνο 2: Και εμένα μου φαίνεται άτομο με πολύ ενδιαφέρον.

Οξυγόνο 1 : Νομίζω ότι αξίζει την προσπάθεια. Τι κι αν είμαστε διαφορετικοί; Μπορούμε να κάνουμε παρέα και να γίνουμε φίλοι.

Υδρογόνο 1: Νομίζω ότι είναι η αρχή μιας μεγάλης φιλίας που θα αντέξει στον χρόνο.

(μουσική)

## **2<sup>ο</sup> μόριο νερού τους πλησιάζει.**

Υδρογόνο 3: Τι όμορφη μέρα. Τι λέτε Οξυγονούλη και Υδρογονάκια μου, καλά δεν κάναμε και ήρθαμε σε αυτή την παραλία;

Οξυγόνο 2: Πολύ σοφή επιλογή!

Υδρογόνο 4: Κοίτα (απευθύνεται στο υδρογόνο 4) εκεί. Αυτοί κάποιον μου θυμίζουν.

Οξυγόνο 2: Όντως. Αλλά ποιον;

Υδρογόνο 3: (σκέφτεται) Μα είναι κι αυτοί ένα μόριο νερού, σαν κι εμάς. Θα πάω να τους μιλήσω. Λοιπόν, εσύ κι εγώ πάμε στο οξυγόνο (το λέει στο υδρογόνο 4)

Οξυγόνο 2: Και εγώ στα υδρογόνα.

Υδρογόνο 4: Μα τι λες; Στα υδρογόνα; Κι εμείς στο οξυγόνο; Αφού είμαστε τελείως διαφορετικοί.

Οξυγόνο 2: Έτσι είναι αυτά. Τα ετερόνυμα έλκονται.

## **Πρώτο μόριο νερού.**

Οξυγόνο 1: Για δείτε προς τα εκεί. Φαίνεται κι άλλοι έκαναν δεσμούς όπως εμείς. Τελικά δεν ήταν τόσο δύσκολο όσο νόμιζα.

Υδρογόνο 3: Δεσμούς; Καλά άκουσα; Εμείς είμαστε παρέα πολύ αγαπημένη και ταιριαστή χρόνια τώρα.

Υδρογόνο 4: Η φιλία μας προέκυψε φυσικά. Τα ετερόνυμα έλκονται. Δεν το έχεις ακούσει;

Οξυγόνο 1: Έχεις δίκιο. Κι εμείς εδώ αυτό κάναμε. Γίναμε φίλοι και διασκεδάζουμε τώρα όλοι παρέα. Να σας συστήσω τους φίλους μου. Ο ύδρο και ο Ύδρο

Υδρογόνο 3: Τι σύμπτωση! Κι εμένα ύδρο με λένε.

Υδρογόνο 4: Κι εμένα.

Οξυγόνο 2: Σε λίγο θα μας πείτε ότι φτιάξατε κι εσείς ένα μόριο νερού.

Οξυγόνο 1: Νομίζω ότι αυτό κάναμε.

Υδρογόνο 3: Άρα, τι λέτε; Δεν γινόμαστε όλοι μια μεγάλη παρέα;

Υδρογόνο 4: Και να σχηματίσουμε... Πώς το είπες; Δεσμούς;

Οξυγόνο 1: Ναι, δεσμούς. Είναι όταν έχει ανάγκη ο ένας τον άλλον, όταν δεν μπορεί ο ένας μακριά από τον άλλον, όταν....

Υδρογόνο3: Εντάξει, εντάξει το κατάλαβα. Ορίστε πάρε κάτι να μας κρατά δεμένους.

Οξυγόνο 1: Τι είναι αυτό;

Υδρογόνο3: Απόδειξη της θέλησης μας να μείνει για πάντα ενωμένη η παρέα μας.

Υδρογόνο1: Αυτό είναι υπέροχο. Η παρέα μας μεγαλώνει όλο και περισσότερο.

Υδρογόνο2: Τι λέτε; Φτιάχνουμε ομάδα στο fishbook ;

Υδρογόνο 1: Πολύ ωραία ιδέα.

Οξυγόνο2: Και πώς να την ονομάσουμε;

Οξυγόνο 1: Αφού είμαστε νέα παιδιά και έχουμε και τόσα υδρογόνα στην παρέα μας, τι λέτε τη λέμε νεαρόν ύδωρ;

Υδρογόνο 3: Λίγο δύσκολο να το θυμάται κανείς.

Υδρογόνο 4: Το βρήκα. Θα μας πούμε νερό.

Οι υπόλοιποι όλοι: Νερό; (διστακτικοί)

Υδρογόνο 4: Νερό. Σύντομο και εύηχο. Μένει εύκολα στη μνήμη.

Οξυγόνο 1: Νερό λοιπόν.

Όλοι μαζί: Νερό.

Υδρογόνο 3 στο 4: Με τέτοιο όνομα δεν νομίζω ότι έχουμε πολύ μέλλον.

Οξυγόνο2: Τι ώρα πήγε;

Υδρογόνο4: Δύο το μεσημέρι. Μη μου πεις ότι θέλεις να φύγουμε από τώρα.

Οξυγόνο2: Έχει πολλή ζέστη. Σας το έλεγα εγώ να ερχόμασταν νωρίτερα.

Υδρογόνο3: Αυτή η ζέστη με κάνει να κινούμαι συνεχώς.

Υδρογόνο 4: Κι εμένα.

Οξυγόνο2: Με εσάς που έμπλεξα, δεν μπορώ να σταματήσω ούτε κι εγώ.

Υδρογόνο1: Καλοκαίρι, ζέστη, διακοπές, καινούριοι φίλοι. Θέλω να χορέψω από τη χαρά μου.

Υδρογόνο2: Κι εγώ θέλω να χορέψω.

Οξυγόνο1 : Καλά, δεν καταλάβατε γιατί δεν σταματάτε να χορεύετε; Η ζέστη σας κάνει να κινείστε συνεχώς. Για δείτε και τους γείτονες. Τι ίδιο κάνουν.

(τραγούδι)

Ένα μόριο Υδρογόνου  
Οξυγόνο καρτερούσε  
Στο παράθυρο του πόνου  
Στην καλή του τραγουδούσε.

Οι πυρήνες μου για 'σένα  
Ηλεκτρόνια τραβάνε  
Κι έτσι τώρα απεγνωσμένα  
Τα δικά σου αναζητάνε

Πρώτη μου φορά σε είδα  
Σε θρανίο σκουριασμένο  
Δε μου έδωσες ελπίδα  
Μα παράφορα σε θέλω.

Μ' αν δεν μ' αγαπήσεις  
Αζωτο θε 'να κρατήσω  
Κι αν μονάχο μου μ' αφήσεις  
Σ' ένα οξύ θ' αυτοκτονήσω.

Μπλέκονται και πλησιάζουν ο ένας τον άλλον.

Υδρογόνο2: Ουφ έσκασα! Ξέρετε τι ονειρεύομαι; Να ήμουν σε ένα παγωμένο μέρος!

Υδρογόνο3: Σε ποιο, σε ποιο;

Υδρογόνο2: Να. Στην Αλάσκα για παράδειγμα. Να παίρνω τον αέρα μου, να με φυσάει το δροσερό αεράκι.

Οξυγόνο1: Και να γίνεσαι παγάκι.

Οξυγόνο2: Το κρύο δε μου αρέσει καθόλου. Με κάνει δυσκίνητο και νοσηλικό.

Υδρογόνο4: Κι εμάς δε μας αρέσει γιατί μας απομακρύνει από τα άλλα μόρια, τους φίλους μάς.

Οξυγόνο1: Αυτή η απομάκρυνση έχει όμως και κάτι θετικό.

Υδρογόνο1: Δηλαδή;

Οξυγόνο1: Επειδή είμαστε πιο μακριά το ένα μόριο από το άλλο, έχουμε μικρότερη πυκνότητα κι έτσι όταν ζυγίζομαι είμαι πολύ ελαφρύτερη.

Οξυγόνο2: Πράγματι. Ενώ όταν ζεσταινόμαστε και μπλεκόμαστε ο ένας με τον άλλον ζυγίζουμε περισσότερο.

Υδρογόνο 4: Λες γι' αυτό να επιπλέουν τα παγάκια στα ποτήρια με το νερό;

Οξυγόνο1: Δεν ξέρω αν είναι γι' αυτό, αλλά από εδώ και μπρος θα ζυγίζομαι μόνο παγωμένη.

Υδρογόνο3:Με την κουβέντα πέρασε κι η ώρα. Σε λίγο θα νυχτώσει. Ποιος είναι για μια βουτιά στη θάλασσα;

Υδρογόνα1, 2, 4:Εγώ!

Οξυγόνο1 στο 2: Δεν είχα καμιά αμφιβολία . Όλο κάτι τέτοια κάνουν. Σιγά σιγά στη θάλασσα, μη κρυώσετε. Έχει κρύο πια.

Οξυγόνο2: Έχει δίκιο το Οξυγόνο. Και η άμμος έχει πια κρυώσει. Δεν τη νιώθετε;

Υδρογόνο2:Η άμμος είναι κρύα. Η θάλασσα όμως είναι ζεστή. Ελάτε.

Υδρογόνο2:Όλο τους έξυπνους κάνουν πια αυτά τα οξυγόνα. Καλά δεν ξέρετε ότι το νερό διατηρεί πολύ πιο σταθερή τη θερμοκρασία του, από άλλα στοιχεία;

Υδρογόνο 3: Τι θέλει να πει το άτομο; (στο υδρογόνο4)

Υδρογόνο4: Δε βλέπεις που η άμμος κρύωσε πιο γρήγορα από τη θάλασσα;

Υδρογόνο 3:Ναι

Υδρογόνο 4:Άρα η θάλασσα κρατάει πολύ πιο σταθερή τη θερμοκρασία της και δεν την αλλάζει γρήγορα, όπως η άμμος.

Υδρογόνο3: Το ήξερα ότι είχα σταθερό χαρακτήρα.

Υδρογόνο 1:Ωχ, ένα κουνούπι ήρθε και κάθισε πάνω μου.

Υδρογόνο2:Και περπατάει κιόλας.

Οξυγόνο1: Πλησίασε ντε να μη βουλιάξει το καημένο.

Οξυγόνο2:Ερχόμαστε, ερχόμαστε. Κι εσείς υδρογονάκια μου, δέστε καλά τους δεσμούς. Κρίμα το καημένο το κουνουπάκι.

Υδρογόνο2: Εντάξει. Τώρα ούτε φυλλαράκι δεν βουλιάζει.

Υδρογόνο4: Να σας πω! Αυτούς εκεί τους βλέπετε; Από το πρωί είναι εδώ και δεν μας έχουν μιλήσει.

Οξυγόνο1:Έχω κακό προαίσθημα.

Υδρογόνο1:Εγώ λέω να πάμε να τους μιλήσουμε. Νόστιμοι φαίνονται.

Οξυγόνο2:Εγώ λέω να καθίσουμε στα αυγά μας.

Υδρογόνο 3:Τι συντηρητικός τύπος.! Λοιπόν, ποιος ψηφίζει να πάμε να μιλήσουμε στα στοιχεία;

(σηκώνουν το χέρι όλοι εκτός από το οξυγόνο2. Το οξυγόνο1 διστακτικά)

Υδρογόνο3:Άντε ντε, βιαστείτε.

Οξυγόνο2:Όποιος βιάζεται, σκοντάφτει.

(Πλησιάζουν προς το χλωριούχο νάτριο. Το χλωριούχο νάτριο τους βλέπει καχύποπτα και μιλάει το ένα στοιχείο στο άλλο)

Χλώριο: Στο έλεγα να μην έρθουμε εδώ. Κοίτα αυτούς τους τύπους. Μας κοιτάνε εδώ και λίγη ώρα. Εγώ, Νάτριο, φεύγω.

Νάτριο: Κάτσε βρε Χλώριο. Συνέχεια αρνητικές σκέψεις κάνεις. Σώπα, μας πλησιάζουν. Κοίτα να είσαι ευγενική.

Χλώριο: Ναι, πες με τώρα και αγενή. Έχω κακό προαίσθημα. Να δεις που αυτοί θα μας χωρίσουν.

Νάτριο: Υπερβολές. Όλο έτσι κάνεις. Απορώ πώς έχουμε ακόμη φίλους με τέτοια αρνητική διάθεση που έχεις.

Χλώριο: Είναι που έχουμε εσένα, τον θετικό της παρέας.

Νάτριο: Ε βέβαια.

(Στο μεταξύ τα μόρια του νερού όσο πλησιάζουν, αλλάζουν θέσεις. Τα υδρογόνα πάνε να πλησιάσουν στο Νάτριο και φεύγουν μακριά-απωθούνται. Το οξυγόνο πάει προς το χλώριο και απομακρύνεται. Δεν μπορούν να βολευτούν.)

Οξυγόνο 1: Είπαμε να γνωρίσουμε καινούρια άτομα, αλλά γύρνα από εδώ, γύρνα από εκεί, κουράστηκα.

Υδρογόνο1: Κάτι με τραβάει προς το στοιχείο με το πορτοκαλί καπελάκι, αλλά δεν ξέρω τι.

Υδρογόνο2 προς το Νάτριο: Καλησπέρα σας, πώς τα περνάτε;

Νάτριο: Μια χαρά, εσείς; Πώς σας λένε;

Υδρογόνο 2:Είμαστε δύο μόρια νερού

Χλώριο: Νερό;

Υδρογόνο1: Νερό. Εσύ ποιος είσαι;

Χλώριο: Είμαι το χλώριο. Γιατί με πλησιάζεις;

Υδρογόνο 1: Κάτι με τραβάει σε σένα.

Οξυγόνο2: Και εμείς θέλουμε πολύ να κάνουμε παρέα (στο Νάτριο)

(Ένα μόριο πηγαίνει κοντά στο Χλώριο και ένα άλλο κοντά στο Νάτριο. Τα απομακρύνουν το ένα από το άλλο.

Χλώριο: Στο είπα. Αυτοί θα μας διαλύσουν.

2<sup>η</sup> σκηνή- Ο κύκλος του νερού

Σκηνικό: Δέντρο.

Δύο σταγόνες κάθονται πάνω σε ένα φύλλο δέντρου και η καθεμιά λέει την ιστορία της για το πώς έφτασε εκεί. Η Σταγόνα1 έχει δημιουργηθεί μέσω της διαπνοής, η Σταγόνα 2 από την εξάτμιση της θάλασσας και η σταγόνα 3 από την Υγροποίηση των υδρατμών στην ατμόσφαιρα.

Σταγόνα1:Μεγάλη κούραση! Από το πρωί δεν έχω σταματήσει καθόλου. Για να φτάσω ως εδώ έκανα ολόκληρο ταξίδι.

Σταγόνα2:Κι εσύ; Κι εγώ. Πολύ κουραστική η ζωή της σταγόνας!

Σταγόνα1: (στη σταγ.2) Εσύ από πού έρχεσαι;

Σταγόνα2: Έρχομαι από τη θάλασσα. Είχε τόση πολλή ζέστη που πριν δυο μέρες εξατμίστηκα.

Σταγόνα1:Εξάτμιση!!! Τι ταλαιπωρία.

Σταγόνα2: Και ποιος να το καταλάβει. Ανέβαινα, ανέβαινα. Είχα όμως μια θέα... καταπληκτική. Μέχρι που μπήκα ανάμεσα στα σύννεφα, μαζί με άλλους υδρατμούς. Εκεί να δεις κρύο. Στριμωχτήκαμε. Μου ανέβηκε η πίεση. Όλοι γκρίνιαζαν έτσι που ήμασταν ο ένας πάνω στον άλλον. Και ξεσπάει τότε μια βροχή.

Σταγόνα1:Ανακούφιση.

Σταγόνα2:Λύτρωση. Έγινα βροχούλα και άρχισα να πέφτω. Μέχρι που προσγειώθηκα σε αυτό εδώ το φύλλο. Τι ωραία που σε βρήκα!

Σταγόνα 1: Πράγματι. Τι ωραία που βρεθήκαμε!

Σταγόνα2: Αλήθεια, κι εσύ απ' τα σύννεφα κατέβηκες;

Σταγόνα1:Εγώ δεν κατέβηκα καθόλου. Θα έλεγα ότι μάλλον ανέβηκα.

Σταγόνα 2:Ανέβηκες; Θέλεις να πεις πως εξατμίστηκες.

Σταγόνα1: Όχι ακριβώς. Εγώ ήμουν εκεί κάτω.

Σταγόνα2:Κάτω;Πού;

Σταγόνα1:Βλέπεις εκεί μια τριανταφυλλιά;

Σταγόνα2:Ναι.

Σταγόνα1:Εγώ ήμουν στη ρίζα της.

Σταγόνα2:Ρίζα; Δεν έχω ξανακούσει αυτή τη λέξη. Εγώ βλέπεις έρχομαι από τη θάλασσα.

Σταγόνα1:Θάλασσα; Ούτε εγώ ξέρω για τι πράγμα μιλάς.



Σταγόνα 2:Θάλασσα. Θάλασσα κι αλμυρό νερό, φύσα θάλασσα πλατιά, θάλασσα μάνα αρμύρα μου εσύ. Δεν τα έχεις ακούσει ποτέ τα τραγούδια;

Σταγόνα 1:Τραγούδια;Εγώ κάτω από το χώμα που ζούσα άκουγα τον γαιοσκώληκα που έσκαβε το χώμα, τις ρίζες των δέντρων που έψαχναν να με βρουν.

Σταγόνα2:Και από εκεί, πώς έφτασες εδώ;

Σταγόνα1: Όπως ήμουν στο χώμα, όπως σου είπα, βλέπω ξαφνικά μπροστά μου ένα τούνελ. Τι να είναι αυτό; Αναρωτήθηκα και άρχισα να ανηφορίζω. Ανέβαινα, ανέβαινα. Είχα τόσο κουραστεί, αλλά έβλεπα φως στην άκρη του τούνελ.

Σταγόνα2:Φως στην άκρη του τούνελ!

Σταγόνα1:Και μύριζα ένα μεθυστικό άρωμα. Ξαφνικά βγήκα από το στόμα ενός φύλλου που ακουμπούσε σε ένα κατακόκκινο τριαντάφυλλο.

Σταγόνα2: Κι έγινες υδρατμός;

Σταγόνα1:Υδρατμός όπως όλες μας. Μετά υγροποιήθηκα και εγώ κι έπεσα σε αυτό το φύλλο. Το μόνο που θέλω τώρα είναι να ξαπλώσω και να κάνω ηλιοθεραπεία. Τι είναι αυτό;

Σταγόνα2: Ποιο; Δεν θα βρω ησυχία, το βλέπω.

Σταγόνα1:Δεν βλέπεις; Κάτι ετοιμάζεται να πέσει από εκείνο το φύλλο. Νομίζω έρχεται καταπάνω μας.

Σταγόνα2: Μη μου λες τέτοια, τώρα που είπα λίγο να καθίσω κι εγώ η σταγόνα.

Σταγόνα1:Ε εσείς εκεί; Τι είστε; Προσέξτε θα πέσετε;

Σταγόνα3: Σε εμένα μιλάτε; Σταγόνα είμαι. Δε με βλέπετε; Προσπαθώ να μην πέσω αλλά κάτι με τραβάει προς τα κάτω.

Σταγόνα1:Σταγόνα είναι. Κάνε πως δεν τη βλέπεις να την αποφύγουμε.

Σταγόνα3: Έχει καθόλου χώρο στο φύλλο σας, γιατί δεν βλέπω να κρατιέμαι για πολλή ώρα εδώ πάνω.

Σταγόνα1:Έχει,έχει. Θα στριμωχτούμε βέβαια λίγο. Σίγουρα δεν το αποφεύγετε;

Σταγόνα3: ( μπαίνει στη σκηνή) Φαίνεται πως δεν το απέφυγα τελικά. Τι τύχη να πέσω δίπλα σε δυο σταγόνες.

Σταγόνα2: Πράγματι, φοβερή.

Σταγόνα3:Και τόσο φιλόξενες μάλιστα.

Σταγόνα 2:Όσο γι' αυτό.... Όλοι το λένε.

Σταγόνα3:Να μιλάμε στον ενικό, τώρα που θα συγκατοικήσουμε;

Σταγόνα1:Αν και δεν το βλέπω να είναι για πολλή ώρα, ασφαλώς. Πάντως ήρθες πραγματικά ουρανοκατέβατη.

Σταγόνα3: Περίπου.

Σταγόνα1: Τι περίπου;

Σταγόνα3: Εγώ που λέτε ζούσα μια πολύ ελεύθερη ζωή. Βρισκόμουν εδώ, εκεί, παραπέρα.

Σταγόνα2: Ήσουν, να δεις πώς το λένε; Ήσουν στην ατμόσφαιρα;

Σταγόνα3: Ακριβώς. Και κυκλοφορούσα όπου ήθελα. Έζησα ωραίες στιγμές. Τη μια γινόμουν σύννεφο, την άλλη καθαρός αέρας.

Σταγόνα1: Πώς και δεν πέσαμε ποτέ η μια πάνω στην άλλη;

Σταγόνα3: Δεν ήμουν πάντα ορατή. Σήμερα το πρωί όμως ξύπνησα πάνω στο φύλλο εκείνου του δέντρου. Η ελευθερία είχε πια τελειώσει. Είχα υγροποιηθεί.

Σταγόνα2: Κι εσύ; Κι εμείς. Τελικά την υγροποίηση καμιά δεν τη γλιτώνει.

Σταγόνα1: Γιατί την εξάτμιση;

Σταγόνα3: Τη συμπύκνωση;

Σταγόνα1: Την απορροή;

Σταγόνα3: Τουλάχιστον δεν γίναμε παγετόνας, να κλειστούμε σε κανένα παγόβουνο για αιώνες.

Σταγόνα2: Ίσως εκεί να ξεκουραζόμουν λίγο. Πολύ κουραστική η ζωή της σταγόνας!

Σταγόνα1: Φαίνεται τελικά ότι η ζωή μας κάνει κύκλους!

#### Τραγούδι

Κύκλους κάνει η ζωή,  
Κύκλους και εγώ κι εσύ,  
Κύκλους μες' τα σύννεφα,  
Κύκλους και στα κύματα.

#### Ρεφρέν

Τους κύκλους κάνω χορευτά,  
Ζωή μοιράζω στα φυτά,  
Στη φύση όλη πνοή δίνω,  
Και κύκλους κάνω ΠΟΤΕ δεν σβήνω!

Νεράιδα είμαι του νερού,  
Του ποταμού και του χιονιού,  
Της διαπνοής και της βροχής,  
Της δύσης της ανατολής.

#### Ρεφρέν

Τους κύκλους κάνω χορευτά,  
Ζωή μοιράζω στα φυτά,  
Στη φύση όλη πνοή δίνω,  
Και κύκλους κάνω ΠΟΤΕ δεν σβήνω!

### 3<sup>η</sup> σκηνή-Το νερό στον ανθρώπινο οργανισμό

Γήπεδο ποδοσφαίρου. Τέσσερα τέρματα: 1<sup>ο</sup>-αναπνευστικό σύστημα, 2ο - ουροποιητικό, 3<sup>ο</sup>- επιδερμίδα 4<sup>ο</sup>: εγκέφαλος Στη μέση του γηπέδου μια μπλε μπάλα που συμβολίζει το μόριο του νερού. Πίσω από τα τέρματα κάθονται οι ομάδες, οι οποίες ετοιμάζονται για τον αγώνα. Οι πνεύμονες κάνουν ασκήσεις αναπνοής, τα δύο ημισφαίρια του εγκεφάλου παίζουν πάσες με μια μπάλα και η υπόφυση τους παρακολουθεί, οι νεφροί παίζουν διελκυστίδα, ώστε να κρατούν μια ισορροπία και δύο ιδρωτοποιό αδένες κάνουν διατάσεις.

Καρδιά: (Μπαίνει το κέντρο). Ο αγώνας ανάμεσα στα όργανα θα αρχίσει σε 5 λεπτά. Παρακαλούνται τα συμμετέχοντα όργανα να εισέλθουν στον αγωνιστικό χώρο για να προετοιμαστούν για τον αγώνα.

Τα όργανα μπαίνουν στη σκηνή, το καθένα κάθεται στο τέρμα του και κάνουν ασκήσεις.

Πνεύμονας 1:Εισπνέω βαθιά, εκπνέω. (Κάθεται κάτω με κλειστά μάτια και που και που ανοίγει το ένα μάτι κοιτώντας το άλλο οξυγόνο). Εισπνοήηηηη, εκπνοήηηη. Αυτό εσύ το λες εκπνοή;

Πνεύμονας2: (ζορίζεται) Εκπνοή

Πνεύμονας1: Αν αυτό είναι εκπνοή, εγώ είμαι το συκώτι.

Πνεύμονας2: Ό,τι μπορώ κάνω. Είμαι και λίγο κρυωμένος

Πνεύμονας;1:Τώρα βρήκες, που έχουμε τον αγώνα;

Πνεύμονας2: Σε ευχαριστώ που ενδιαφέρεσαι για την υγεία μου. Μην ανησυχείς. Είμαι σίγουρος ότι φέτος θα νικήσουμε. Σαν να το βλέπω ήδη γραμμένο. Το κύπελλο του οργανικού πρωταθλήματος νεροσφαίρου πηγαίνει στον αριστερό πνεύμονα. Εεε στους πνεύμονες ήθελα να πω.

Πνεύμονας1: Στους πνεύμονες ήθελες να πεις. Λοιπόν εισπνοήηηηηη, εκπνοήηηηηη

Νεφρό1: Ουφ! Από το πρωί έχω κάνει μια φασίνα!

Νεφρό2:Γιατί εγώ; Τοξίνες και απόβλητα. Όλα από τα χέρια μας περνούν.

Νεφρό1:Έχουμε κι αυτόν τον αγώνα νεροσφαίρου. Αυτό μας έλειπε. Λες και λίγο νεράκι περνάει κάθε μέρα από εμάς, τα νεφρά.

Νεφρό2:Και δεν φτάνει που καθαρίζουμε το αίμα από τα άχρηστα συστατικά του. Περίμενε, περίμενε να πιάσω μια τοξίνη (πιάνει από κάτω κάτι και το πετάει έναν κάδο) φροντίζουμε και για την ισορροπία του νερού στον οργανισμό.

Νεφρό1: Τουλάχιστον εμείς είμαστε καλά προπονημένοι με τόσο καθάρισμα που ρίχνουμε. Το τρόπαιο μας ανήκει.

Νεφρό2: Αλήθεια, πιστεύεις αυτή η προπόνηση θα έχει αποτέλεσμα;

Νεφρό1: Σίγουρα πράγματα σου λέω. Βαδίζουμε βάσει στρατηγικής. Εξασκούμε το δυνατό μας κομμάτι.

Νεφρό 2: Και ποιο είναι αυτό κύριε έξυπνε;

Νεφρό 1: Η ισορροπία. Ισορροπία στα μέταλλα, στα συστατικά, στο νερό. Αυτό θα μας βγάλει πρωταθλητές.

Νεφρό2: Μακάρι!

Αριστερό ημισφαίριο: Απορώ γιατί εξασκούμαστε. Εγώ κινώ από εδώ ψηλά όσα βρίσκονται στη δεξιά πλευρά.

Δεξί ημισφαίριο: Κι εγώ στην αριστερή. Φαντάζομαι από τώρα τη στιγμή της νίκης.

Αριστερό ημισφαίριο: Φαντάζομαι! Ε βέβαια, εσύ όλο φαντάζεσαι. Για φαντάσου όμως να μας βγει μπροστά κανένα άλλο όργανο. Πρέπει να βάλουμε κάτω τα πράγματα και να σκεφτούμε λογικά. Να χαράξουμε ένα σχέδιο που θα μας φέρει τη νίκη.

Δεξί ημισφαίριο: Σαν αυτό που κάνουμε τώρα; Ορίστε, σου έκανα το χατίρι να εξασκηθούμε. Θα κάνουμε πολλές συνάψεις ακόμη; Βαρέθηκα.

Αριστερό ημισφαίριο: Οι συνάψεις κρατούν σε φόρμα τους νευρώνες μας. Μη σταματάς λοιπόν και σταμάτα να γκρινιάζεις. Μπορεί να είμαστε το κυριότερο όργανο του νευρικού συστήματος, αλλά δεν χρειάζεται να το παίρνουμε και πάνω μας.

Δεξί ημισφαίριο: Με τόσες συνάψεις όμως πείνασα. Λίγη γλυκόζη τώρα θα ήταν ό,τι πρέπει. Τι λες κι εσύ, υπόφυση;

Υπόφυση: Συνεχίστε την προπόνηση. Έχουμε αγώνα μπροστά μας.

Αριστερό ημισφαίριο: Καλά λέει ο κόουτς. Ευτυχώς που έχουμε και την καρδιά που μας μεταφέρει ως εδώ όλο το αίμα με τα θρεπτικά συστατικά του, αλλιώς θα σου έλεγα πώς θα κάναμε τις συνάψεις. Συνέχισε λοιπόν τη δουλειά και θα έρθει και η ώρα για το γλυκάκι σου. Υπομονή.

Αδένας1: Ουφ, ιδρώσα πια.

Αδένας2: Ιδρωτοποιός αδένας είσαι. Τι περίμενες;

Αδένας1 : Ε και εσύ το παράκανες όμως με το ζέσταμα.

Αδένας2: Πρωτάθλημα έχουμε. Πρω-τα-θλη-μα

Αδένας1 : Σταμάτα, σταμάτα, με αγχώνεις και ιδρώνω περισσότερο.

Αδένας2: Μην κάνεις έτσι, γιατί θα χάσεις όλο το νερό που χρειαζόμαστε.

Αδένας1: Τουλάχιστον θα κρατήσω όλα τα απαραίτητα στοιχεία που θα μου δώσουν δύναμη: το κάλιο, το νάτριο, το μαγνήσιο.

Καρδιά: Την προσοχή σας παρακαλώ. Όλοι οι αγωνιζόμενοι να πλησιάσουν.

(πηγαίνουν όλοι μπροστά από τα τέρματα)

Καρδιά: Το πρωτάθλημα νεροσφαίρου είναι έτοιμο να ξεκινήσει. Εγώ, η καρδιά θα σας ρίχνω την νερόμπαλα. Στόχος σας είναι να την κρατήσετε όση περισσότερη ώρα

γίνεται. Όποιος κρατήσει τη νερομπάλα περισσότερο είναι ο νικητής. Ο αγώνας λήγει όταν το σκορ μηδενιστεί. Περιμένω από όλους σας να αγωνιστείτε ευγενικά και να σεβαστείτε τους αντιπάλους σας.

Δεξί ημισφαίριο: Ας ξεκινήσουμε επιτέλους. Ανυπομονώ.

Αριστερό ημισφαίριο: Συγκρατήσου. Έχουμε δρόμο μπροστά μας.

Καρδιά: Ας κυκλοφορήσει η μπάλα λοιπόν και μαζί θα φέρει όλα τα πολύτιμα θρεπτικά συστατικά που θα σας οδηγήσουν στη νίκη. (ρίχνει την μπάλα στον Πνεύμονα1)

Πνεύμονας 1: Ναι, ας μην είχατε εμάς να μεταφέρουμε το οξυγόνο και θα βλέπαμε πώς θα κάνατε τις καύσεις για να έχετε ενέργεια.

Πνεύμονας 2: Γιατί όταν βγάζουμε έξω το διοξείδιο του άνθρακα λίγο είναι;

Νεφρός 1: Από έκκριση ουσιών δεν θα βρείτε καλύτερο όργανο από εμάς. Έλα λοιπόν, ας ξεκινήσουμε... παίξε μπάλα. (Ο πνεύμονας 1 ρίχνει την μπάλα στην καρδιά και αυτή στο νεφρό. Το νεφρό την ξαναρίχνει στην καρδιά και αυτή τη στέλνει στον πνεύμονα 2)

Πνεύμονας2: (παίζει με τον άλλον πνεύμονα). Ώρα για εκπνοή.

Πνεύμονας1:Όχι, κρατήσου, αν εκπνεύσεις η νερόμπαλα θα βγει έξω.

Πνεύμονας2:Δεν κρατιέμαι άλλο.

Καρδιά: Ο πνεύμονας έβγαλε το νερό έξω.

Η μπάλα ξαναγυρίζει στην καρδιά και αυτή τη στέλνει στο τέρμα του εγκεφάλου.

Αριστερό Ημισφαίριο: Πρέπει να παίξω καλή άμυνα. Η νερόμπαλα με όλα αυτά που μεταφέρει πρέπει να μείνει στο τέρμα μου αρκετή ώρα για να μου δώσει δύναμη.

Δεξί ημισφαίριο: Έλα ρίξε μου, το έχω.

Αριστερό ημισφαίριο: Πιάσε (βάζει την μπάλα στο τέρμα)

Δεξί ημισφαίριο : Τα καταφέραμε, αλλά παρατηρώ μεγάλη κινητικότητα. Θα αρχίσει να ανεβαίνει η θερμοκρασία... πολλή δουλειά για την υπόφυση. (δίνει την μπάλα στην Υπόφυση)

Υπόφυση: Το βλέπω, θα το κάψουμε πάλι. Κάτι πρέπει να κάνω. Για αρχή ας δώσω εντολή στους ιδρωτοποιούς αδένες να εκκρίνουν ιδρώτα, μπας και πέσει η θερμοκρασία. Αδένα με ακούς; Χρειάζεται να πέσει η θερμοκρασία. Διατήρησε κατοχή μπάλας και μετά βγάλε την εκτός γηπέδου. (δίνει την μπάλα στον αδένα1)

Αδένας1: Λοιπόν, άκουσες τι είπε ο κόουτς. Βάλε τα δυνατά σου. (Δίνει πάσα στον αδένα 2 και αυτός βάζει την μπάλα στο τέρμα). Οι αδένες ζητωκραυγάζουν. Οι υπόλοιποι τους κοιτούν νευριασμένοι) .

Αδένας2:Το'ξερα ότι θα πετύχουμε. Το νερό είχε μπει στ' αυλάκι ώρα τώρα. Πρόσεχε τώρα τους νεφρούς. Ας πάμε λίγο με τα νερά τους και μετά περνάμε πάλι στην αντεπίθεση.

Νεφρός 1: Ωχ, άρχισε πάλι τα κόλπα του ο αδένας. Αν αρχίσει να βγάξει έξω το νερό, τι θα μείνει για εμάς;

Νεφρός 2: Έλα, τρέχουμε τώρα, δεν θα πούμε το νερό, νεράκι επειδή ζεσταθήκαμε λιγάκι. (μιλάνε συνωμοτικά)

Αδένας2: Το βλέπω, οι νεφροί μας πήραν είδηση και ετοιμάζουν αντεπίθεση. Να οργανωθούμε ρε παιδιά.

Καρδιά: Να κυκλοφορεί η μπάλα, μη μένει σταθερή. Να βλέπω πάσες. (δίνει την μπάλα στο αριστερό ημισφαίριο)

Αριστερό ημισφαίριο: Κοίτα να δεις, δεν του το είχα του αδένα πως θα τα κατάφερνε... Αυτούς εκεί στην επιδερμίδα δεν τους πολυεμπιστεύομαι γιατί έχουν πολλά πάρε δώσε με τον έξω κόσμο. (δίνει στο δεξί ημισφαίριο)

Δεξί ημισφαίριο : Βέβαια, εσύ θέλεις να τα ελέγχεις όλα. Αλλά κοίτα και οι νεφροί δεν πάνε πίσω. (δίνει την μπάλα στην καρδιά)

Καρδιά: Η μπάλα στους νεφρούς. (δίνει στο Νεφρό1)

Νεφρό 1: Ο αγώνας είναι δύσκολος. Με όλο αυτό το τρέξιμο πώς να συγκρατήσεις το νερό; (δίνει στο Νεφρό2)

Νεφρό 2: Να κάνουμε ένα τάιμ άουτ; (δίνει στο Νεφρό1)

Νεφρό 1: Αυτό μόνο η υπόφυση μπορεί να το αποφασίσει. (η μπάλα στην Υπόφυση)

Υπόφυση: Αδένες, αρκετά. Αν φύγει κι άλλο νερό, δεν μας βλέπω καλά. Θα αφυδατωθούμε και μετά δεν θα μπορούμε ούτε λίγο αλατάκι να διαλύσουμε. Γι' αυτό χαλαρώστε λιγάκι. (οι αδένες κάθονται στον πάγκο τους και κάνουν ότι χαλαρώνουν. Η μπάλα μένει ακάλυπτη)

Νεφρός 1: Τώρα, τώρα που τους βλέπω χαλαρούς.

Ο Νεφρός1 παίρνει την μπάλα και τη βάζει στο τέρμα του) Αγκαλιάζονται και χαίρονται για τη νίκη τους.

Νεφρός2:Ωχ, σε λίγο θα πλημμυρίσουμε εδώ. Καιρός η μπάλα να βγει άουτ.

Νεφρός1: Τι να κάνουμε, για χάρη της ισορροπίας του οργανισμού, θα βγάλω τη νερόμπαλα έξω.

Καρδιά: (Σφυρίζει τη λήξη του αγώνα.) Ο αγώνας έληξε. Νικητής αναδεικνύεται ο οργανισμός μας που πάλι τα κατάφερε να βρει την ισορροπία του. Σας ευχαριστώ όλους για το εὔ αγωνίζεσθαι. Η νερόμπαλα θα συνεχίσει να κυκλοφορεί, να μεταφέρει κύτταρα, να διαλύει ουσίες και να ρυθμίζει τη θερμοκρασία. Έτσι είναι αυτά. Η ζωή ξεκίνησε από το νερό, και αφού ο άνθρωπος δεν ζει πια μέσα στο νερό, το κουβαλάει πάντα μέσα του και δεν μπορεί να ζήσει χωρίς αυτό.

Αφηγητής: Όσα είπατε νερό κι αλάτι. Δεν γίνεται βλέπετε κι αλλιώς. Αν δεν συνεργαστείτε όλοι μαζί ο οργανισμός θα πει το νερό νεράκι. Αν όμως κάνουμε δεσμούς, αν μένουμε φίλοι, αν δεν προσπαθούμε να θολώσουμε τα νερά ή δεν πίνουμε το αμίλητο νερό, τότε θα μπει το νερό στο αυλάκι και όλα τα συστήματα θα

δουλεύουν μια χαρά. Κι αν όλα αυτά σας φαίνονται σταγόνα στον ωκεανό θυμηθείτε ότι κι αυτή η σταγόνα έχει την αξία της στον κύκλο της ζωής.

Τα παιδιά σιγά σιγά έρχονται μπροστά και κρατάνε ο ένας το χέρι του άλλου.

Υπόφυση: Πίνω νερό κόβω καρπό

Δεξί ημισφαίριο: Χώνω το χέρι μου στις φυλλωσιές του ανέμου

Πνεύμονας1:Οι λεμονιές αρδεύουνε τη γύρη της καλοκαιριάς

Πνεύμονας2:Τα πράσινα πουλιά σκίζουν τα όνειρά μου

Αριστερό ημισφαίριο: Φεύγω με μια ματιά

Νεφρός 1:Ματιά πλατιά όπου ο κόσμος ξαναγίνεται

Νεφρός2:Όμορφος από την αρχή στα μέτρα της καρδιάς.

### Τραγούδι

Κύκλους κάνει η ζωή,  
Κύκλους και εγώ κι εσύ,  
Κύκλους μες' τα σύννεφα,  
Κύκλους και στα κύματα.

### Ρεφρέν

Τους κύκλους κάνω χορευτά,  
Ζωή μοιράζω στα φυτά,  
Στη φύση όλη πνοή δίνω,  
Και κύκλους κάνω ΠΟΤΕ δεν σβήνω!

ΤΕΛΟΣ

